

Тема номера: Місця сили

РЕДАКЦІЯ VERBUM

31 СЕРПНЯ 2022

Шановні читачі! Серед нас, мабуть, не лишилося нікого, хто за останні пів року не думав би, де взяти насагу на новий день, на подальшу боротьбу, на дії, які раніше не вимагали найменших зусиль. Зустріч із ірраціональною жорстокістю, яка не відповідає на спроби діалогу, бо тільки й прагне, що зрівняти нас із землею, добряче б'є по світобаченню, і щоб витримати цей удар, доводиться шукати нові джерела сил.

James Firnhaber

У цьому випуску «Вербуму» ми розмірковуємо про місця сили — від загальноновизнаних священних просторів до глибоко особистих дрібничок, які наповнюють натхненням і допомагають триматися купи.

Руслан Халіков придивляється до сакральних місць з релігієзнавчої перспективи, нагадуючи, що головне в них — не статичне географічне розташування, а динамічний зв'язок із подією чи постаттю, у якому й оприявнюється пульсація святості.

Ірина Пасько показує, як це розрізнення працює на практиці: локації, начебто наділені силою, ніяк не відгукуються в нас, якщо їх вирвати з контексту, позбавити історії; і навпаки, цілковито звичайні місця стають осередками сили, коли ми проростаємо в них корінням.

Надійка Гербіш пише про наші внутрішні місця сили — те, як ми пам'ятаємо, співчуваємо, любимо. Навіть біль може стати місцем сили, якщо ми навчимося знаходити в ньому надію. «Бо, усвідомивши трагедію, ми відповідаємо опором і витривалістю».

Завершується випуск текстом, у якому Аліна Петраускайте говорить про Бога і близькість до Нього як наше остаточне місце сили, адже « кожне страждання, пережите з Христом, веде до воскресіння та життя, яких ніхто у нас не може забрати».